

restipulari. *uerb. tr.* ETYM re, stipulari. DLAT restipulatio. [FREQ minima 8^{indicia} 0,48^{/d.c.m.} 76 CIC ↔ 160 GAIUS] *uocabulum scriptis technicis apud iuris consultos aptum, necnon litterariis exponendo argumentando narrando, semper prosa, usibus semper mediis; isdem temporibus quam restipulatio, immo isdem auctoribus usitatur.*

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	4	0,56
	exponens	3	1
	narratiua	1	0,19
DIACHRONICA	I aec.	3	1,1
	I-II ec.	5	1,3
DIAPHASICA	media	8	0,58
DIASTRATICA	litteraria	5	0,36
	technica	3	1,1
MODUS	prosa	8	0,55

¶ *securitatem requirere aut condicionem is qui etiam stipulationem uel sponsonem acceperit - exigir una garantía o condición el que a su vez ha recibido una stipulatio o sponso [HYPER petere^a] 76 CIC Q. Rosc 38. Quid tu auferre potes a Flauio, si Flauius nihil debet? quid hic porro nunc restipulatur quod iam pridem ipse exegit? 160 GAIUS 4.165. ille autem aduersus sponsonem aduersarii restipulatur. VARRO Ling 5.182. qui pecuniam alligat, stipulari et restipulari. GLOSS 2.174.5. restipulat ἀνθοριζει.*